

frem med. Jeg mener, at vi skulle tage den lille Jærnbane, som den foreligger, og ikke blande disse finansielle eller Arbejderspørgsmaal ind der i, og det forekommer mig ikke at være meget konsekvent, at den ærede Ordfører for Flertallet vil afvise de Forslag, der ere komne fra mine ærede Sidemænd til Højre (C. C. Andersen, P. Knudsen), ved at sige, at det er ikke tilstedeligt her ved denne lille Lov at komme med den Slags store Spørgsmaal, naar han samtidig trækker skarpt frem baade i Bemærkningerne i Udvalgsbetænkningen og ligeledes i sine Udtalelser her baade i Gaar og i Dag, at vi skulle her afgøre det store finansielle Spørgsmaal derhen, at man her i Landet i en uoverskuelig Fremtid skal bygge Jærnbaner paa Gæld. Jeg vil anbefale det ærede Ting at afvise hægge disse Spørgsmaal; der er ikke mindste Nødvendighed for at tage dem frem her. De Bemærkninger, jeg skal gøre, skulle ogsaa være en nærmere Begrundelse af, at vi ikke ved denne Lov skulle indlade os paa at træffe den Afgørelse, som Udvalgets Flertal vil have os til at træffe. Naar det virkelig er Meningen med en Lov som denne, at ville have et saadant stort finansielt Princip afgjort, maa man dog i højeste Grad forbavses over, at vi ikke fra Regeringens, navnlig den højtærede Finansministers Side, faa den mindste Vejledning til at bedømme det finansielt forsvarlige og rigtige deri. Jeg ser, at den højtærede Finansminister ikke en Gang er til Stede heri Landstinget, hvor vi skulle behandle efter Flertallets Ønske et saadant Spørgsmaal; den højtærede Finansminister finder det ikke en Gang nødvendigt at være til Stede, uagtet man skal afgøre det Principspørgsmaal, og jeg tilstaa, at de Bemærkninger, som den ærede Ordfører har anført baade i Gaar og i Dag, have sandelig ikke været i Stand til at overbevise mig om, at det er rigtigt at komme ind paa en saadan Principafgørelse her i denne Sag, eller at overhovedet det, som der foreslaas, er noget, man lige kan løbe til uden at tænke videre derpaa og uden at faa den Vejledning, som Regeringen skylder os ved et saadant Spørgsmaals Afgørelse. Hvis nu den ærede Ordfører vil sige, at det er ikke noget Princip, vi kunne altid komme bort fra det, siger jeg dertil: Udvalget har jo selv sagt, at lige indtil vi komme paa det rene med, hvor vidt Indtægter og Udgifter kunne balancere, lige til vi komme paa det rene med, hvad de bestaaende Institutioners Udvikling kræver, og hvad de nye Opgaver omtrent kræve, saa længe skulle vi blive ved at gøre Gæld, hvis vi overhovedet ville bygge Jærnbaner eller lignende Anlæg; thi hvad der gælder om Jærnbaner, maa gælde om lig-

nende Anlæg, Havneanlæg, Frihavnene o. s. v. Saa længe vi altsaa ikke have faaet Oversigt over, hvad de bestaaende Institutioners Udvikling og de nye Opgaver kræve, skulle vi vedblive at bygge Jærnbaner paa Gæld. Jeg siger, det er en lille Evighed i det allermindste, thi det Øjeblik kommer aldrig, hvor der ikke melder sig nye Opgaver, aldrig det Øjeblik, hvor de bestaaende Institutioner ikke trænge til at udvikles, og man kan være vis paa, at der fra den ene eller anden Side altid vil blive stillet meget store Krav til Statskassen. Skal man saa blive ved at sige: Ja, da der stilles disse store Krav fra forskellige Sider, er der ikke andet for, end at vi maa bygge de nye Jærnbaner o. s. v. ved at gøre Gæld — ja, saa siger jeg, saa vil det ærede Udvalgs Flertal ganske vist have slaaet noget fast for meget lang Tid, saa komme vi langt ind i næste Aarhundrede, før vi komme til noget andet, hvis vi nogen- sinde komme dertil. Den ærede Ordfører udtrykte det i Gaar paa en ganske aparte Maade; han sagde, at nu skulde vi pavsere. Hvormed? Ikke med at bygge Jærnbaner, thi han er enig med os andre i, at der er forskellige Jærnbaner, vi skulle have bygget. Nej, vi skulle pavsere med at betale for Jærnbanerne, det vil altsaa sige, at det er vor Gæld, vi skulle pavsere med at betale af vore løbende Indtægter og de nye Indtægtskilder, som kunne staves. Han sagde endogjaa, at man ikke maatte forøge Statens Indtægter; det skulde vi ogsaa pavsere med og saa begynde at gøre Gæld, idet vi blive ved at bygge Jærnbaner. En Fader, der har sin Søns Vel for Øje, siger til ham: Du skal pavsere med at gøre Gæld; den ærede Ordfører siger: Vi skulle pavsere med at betale og derimod gøre Gæld, og dermed skulle vi blive ved, til vi faa en klar Oversigt over, hvor vidt vore Udgifter og Indtægter kunne balancere. Jeg tror, at netop naar man vil anbefale et saadant Princip med Hensyn til Jærnbaner, at vi skulle bygge dem paa Gæld; er det en overmaade farlig Ting, thi det vide vi alle, at Jærnbaner er noget, som er meget populært, og som alle Mennesker baade i og udenfor Tingene saa overmaade gerne ville have, og naar man kan faa en ny Jærnbane uden i mindste Maade at præjudicere Statens Indtægters Anvendelse paa anden Maade, uden at man behøver at lægge Vaand paa sig med Hensyn til de Ønsker, man ellers har om at bygge Fæstninger, og hvad man ellers vil, idet man en Gang har slaaet fast, at Jærnbaner tager man paa Statslaan, saa er jeg rigtig nok bange for, at Pressionen med Hensyn til at bygge Jærnbaner vil blive saa